

моу; гла юмоу: юн ги. азъ вѣроуѣж, яко ты юси хсъ кз
 сиъ бжин, градын въ миръ. и се рекъши, идѣ и при-
 зъва мариј сестрѣ свої отан рекъши: оутитель се ки
 юсть, и зоветь та. она же яко оуслыша, вѣста ско-
 ро, и идѣ къ июмоу, не оуже вѣ пришълъ ніс въ кись, ко-
 нъ вѣ на мѣстѣ юще, идѣже сѣрѣте и мароф. ноуден-л
 же сѫщен съ июе въ домоу и оутѣшлажре іж, ви-ла
 дѣвъше мариј, яко скоро вѣста и идидѣ, по иен
 идоша, глајше: яко идеть на гробъ, да плауетъ са
 тоу. мариј же яко прииде, идѣже вѣ ніс, видѣвъши и, ав
 паде юмоу на ногоу, глајши юмоу: ги, аще бы быль
 съде, не бы мон братъ оумъръ. ніс же яко видѣ вѣаг
 плауенцих са, и пришъдъша съ июе ноуден пла-
 єжа са, запрѣти дхоу, и вѣдмѣти са смиъ. и рече ад
 къде положисте и; глаша юмоу: ги, приди и виждь.
 и прослыди са нісъ. глаахъ же ноуден: виждь како ле
 любленіе и. иѣцніже отъ нихъ рекоша: неможаше аз
 ли съ отъврѣзъни оун слѣпоуомоу, сѣткорити, да иаз
 съ неоумъреть; ніс же пакы прѣта въ сеѣ, придели
 къ гробоу. вѣ же пещера и камень лежаше на иен,
 гла же нісъ вѣдмѣти камень. гла юмоу сестра оумъ-ло-
 фынаго мароф: ги, оуже смѣрдить: устѣврѣднѣкынъ
 бо юсть, гла юн нісъ: не рекохъ ли ти, яко аще вѣроуѣ-
 юши, оудѣриши славж бжин; вѣдаша же камень,
 идѣже вѣ оумърын лежа, ніс же вѣдѣдъ оун горѣ, и ма-
 рече: оуе, хвалж тебѣ вѣдай, яко оуслыши ма.